

servefond da var 16 790 000 Kr., altsaa noget større. Den Størrelse, Reservefonden mindst skal have, forinden noget af Overskuddet kan overføres til Bonusfonden, foreslaas sat til 2½ pCt. af Summen af Aktiv og Passiv. Om Udsigterne for Statsanstalten til at opnaa den store Reservebeholdning, der procentvis er dobbelt saa stor som fastsat i Livsforsikringsloven af 29. Maj 1922 som gældende for de private Selskaber, siges det i Motiverne: „Hvis Statsanstaltens Udvikling fortsættes paa omtrent samme Maade, som Tilfældet har været i de senere Aar, vil Reservefonden, der ved sidste Opgørelse forøgedes til ca. 20 900 000 Kr., antagelig ved Opgørelse pr. 1. Januar 1926 være lidt over den 5 pCt.s Grænse, men ved de følgende Opgørelser lidt under denne Grænse, saaledes at det normale vil blive, at der af Overskuddet henlægges 10 pCt. til Reservefonden.“ Naar den saaledes har faaet, hvad den skal have, uddeles Resten som Bonus til de forsikrede. Man vil heraf se, at Statsanstalten for Livsforsikring er meget solid og kapitalstærk, og at der for de forsikrede fortsat er Sandsynlighed for en saa stor Bonusudbetaling som overhovedet muligt.

Jeg mener, at Rigsdagen trygt kan give Anstalten den Bemyndigelse, som ved Lovforslaget tilsigtes givet den, til uden snærende Baand og Lovgivningsmagtens Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde at kunne følge med i Livsforsikringens stadige Udvikling.

I Landstinget, hvor Lovforslaget har været underkastet en Udvalgsbehandling, har man, som den højtærede Minister allerede har sagt, drøftet, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at afvente Betænkningen fra den nedsatte saakaldte nordiske Kommission angaaende Forsikringsaftaler, men da man har været enig om, at det kunde have lange Udsigter, inden denne Kommissions Resultat bliver lovfæstet, har Landstinget vedtaget Lovforslaget i uforandret Skikkelse. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Rudfeld: Det foreliggende Lovforslag indeholder forskellige betydningsfulde Forskydninger fra Lovgivningsmagten til Administrationen, og da jeg mener, der er forskellige betydningsfulde Enkeltheder, som maa overvejes nærmere i et Udvalg, skal jeg ved Forhandlingernes Afslutning foreslaa Udvalg nedsat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Rudfeld: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pligtaflevering af Aviser til Statens Samlinger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1955).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Nina Bang):

Det foreliggende Lovforslag er et Besparelsesforslag med Hensyn til at dæmme op for den stadige stigende Avisflod, der truer med at sprænge Avissamlingen i Aarhus. Det er Meningen at indskrænke Antallet af Pligtafleveringer fra 4 til 2 for alle Aviser udenfor København og til 3 for københavnske Aviser.

Lovforslaget har været behandlet med stor Omhu i det andet høje Ting og været i Udvalg og har saa at sige været lagt under en Lup, uden at man har fundet noget at ændre, og det er mit Haab, at det høje Folketing vil give Lovforslaget en hurtig og let Gang.

Sneum: Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Elgaard: Efter den højtærede Ministers Udtalelser og den grundige Behandling, Lovforslaget har faaet i Landstinget, derunder Udvalgsbehandling, hvorefter man har vedtaget det enstemmigt, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Fremme.

Ibsen: Ogsaa jeg skal paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Fremme.

Dahlgaard: Jeg skal ikke paa det nuværende Tidspunkt komme ind paa Enkeltheder vedrørende hele Spørgsmaalet